Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 131

multoplura ipse ppetrauit. nā dt phia tertio huius qnta psa. Nero senecam familiarē suū ꝫ preceptorem coegit ad eligendę mortis arbitriū ꝛ quia Nero fuit crudelissimus hominū. iō seneca scripsit qndā libellū ad ipsum qui intitulatur liber de clementia in quo hortatur eum ad fugā crudelitatis ꝛ ap vsum clementie q̄ liber sic incipit. Tibi scribere de clementia Nero cesar institui.

Prosa septima libri secundi

Um ego scis inq̄ ipsa minimum nobis ambitionem mortalium rerum fuisse dominatā. Sed materiā gerēdis rebus optauimus quo ne virtus tacita consenesceret. P. Et illa Atqui hoc vnum est qđ prestantes quidem natura mentes. sed nondum ad extremaz manum virtutum pfectione perductas allicere possit. glorie scilicet cupido. et optimorum in rempublicam fama

Um ego scis inq̄. Hic incipit septiā psa huius scđi in q̄ ondit phia q̄ glia mūdana nō sit multū appetēda. Et pmo iducit boetiū ꝯfitentē se nō desiderasse multū pdicta. s. ptātes ꝛ dignitates nisi inq̄tū sūt materia reꝝ gerendaꝝ. scđo ostendit phia q̄ gloria sit p exile bonū. ꝛ sit non multū appetēda. secunda ibi. Et illa. Dicit pmo. Tū p tūc. ego boeti⁹ inq̄. i. dixi. o phia tu ipsa scis ambitionem. i. cupiditatē reꝝ mortaliū. de qb⁹ dixisti mimū nobis fuisse dominatā. sed bene optauimus materiā rebus gerendis. quo ne. p vt nō consenesceret in nobis ꝟtus tacita. i. nō excitata. ¶ Nota q̄ in sapiēte nō dnatur cupiditas reꝝ tpaliū. quia phia inducit mobilis affluentie contemptū ex lib. de plantis. Et Socrates cū athenis ad studiū pgeret. magnū pondus auri in mare piecit dicens. Mergā te ne mergar a te. ¶ Nota q̄ materia reꝝ gerendaꝝ sunt ista. sine quib⁹ res ꝯuenienter geri nō pnt. ꝛ sunt tria. sapientia. autoritas ꝛ potētia. Sine eīm sapiētia nihil ꝯueniēter geritur vt de se pz. Res etiā gerēda auctoritate ornatur. q2 hō autēticus libenti⁹ auditur ꝛ facili⁹ ei creditur. potētia ꝟo mali depmuntur ꝛ boni extolluntur. Hāc materiā boe. desiderās potētiā ꝛ dignitates q̄siuit. ¶ Nota q̄ boe. materiaꝫ dignitatis ꝛ ptātis iō q̄siuit ne ꝟtus sua tacita ꝯsenesceret. i. nedū ipse ad senectutem pueniret. Virt⁹ sua tacita esset dū nullus aliq̄d loq̄retur de laude sue ꝟtutis vel scriberet. Tūc enim ꝟtus tacita ꝯsenescit. qn̄ nō agit aliq̄s vn̄ alij loquantur. ꝛ dū nihil scribitur de suis beneficijs. q2 ꝟtus habentem pficit ꝛ opus eius laudabile reddit.

¶ At illa atqui hoc vnum est. Hic phia ostendit gloriam mundanam nō esse appetendā. ꝛ pmo pmittit q̄ cupido glorie multos allicit. scđo pbat eā eē exilem ꝛ vanā. ibi Omē terre ambitū. pmo dt sic. Ex quo boetius quando